

List Svätého otca Františka *správcom farností*

Drahí bratia kňazi,

Medzinárodné stretnutie „Farári pre synodu“ a dialóg s vami všetkými, ktorí ste sa ho zúčastnili, sú pre mňa príležitosťou modliť sa za farárov na celom svete. S veľkou láskou vám všetkým adresujem tieto slová.

Je to také samozrejmé, že to znie takmer banálne, ale preto to ešte nie je menej pravdivé: Cirkev by nemohla pokračovať bez vašej oddanosti a vašej pastoračnej služby. Predovšetkým by som teda chcel vyjadriť svoju vďaku a uznanie za veľkorysú prácu, ktorú každý deň robíte, keď zasievate semená evanjelia do každého typu pôdy (porov. Mk 4, 1 - 25).

Ako ste sa presvedčili v týchto dňoch zdieľania, medzi farnosťami, v ktorých vykonávate svoju službu, sú značné rozdiely, od tých na okraji veľkých miest – ako osobne poznám z Buenos Aires – až po farnosti v riedko osídlených oblastiach veľké ako provincie. Škála je široká - od tých v centrách miest v mnohých európskych krajinách, kde v starovekých bazilikách sídlia zmenšujúce sa a starnúce komunity, až po tie, kde sa slávenia konajú pod konármi veľkých stromov a spev vtákov sa mieša s hlasmi malých detí.

Farári si to dobre uvedomujú, pretože žijúc uprostred Božieho ľudu poznajú jeho radosti a ťažkosti, jeho zdroje a potreby. Z tohto dôvodu potrebuje synodálna Cirkev svojich správcom farností. Bez kňazov sa nikdy nenaučíme kráčať spolu a vydať sa na cestu synodality, cestu, „ktorú Boh očakáva od Cirkvi tretieho tisícročia“.[1]

Nikdy sa nestaneme synodálnou a misionárskou Cirkvou, pokiaľ farské spoločenstvá nebudú mať ako charakteristickú črtu účasť všetkých pokrstených na jedinom poslaní ohlasovania evanjelia. Ak farnosti nebudú synodálne a misionárske, nebude taká ani Cirkev. Súhrnná správa z prvého zasadnutia XVI. riadneho všeobecného zhromaždenia Synody biskupov je v tomto smere veľmi jasná. Farnosti so svojimi štruktúrami a organizáciou farského života sú povolané „slúžiť predovšetkým misii, ktorú veriaci vykonávajú v spoločnosti, v rodine a v pracovnom živote, a ... (nie) sa zameriavať výlučne na vnútorné alebo organizačné záležitosti“ (8.1). Farské spoločenstvá sa čoraz viac potrebujú stávať miestami, z ktorých pokrstení vychádzajú ako misionárski učeníci a kam sa vracajú plní radosti, aby sa podelili o zázraky, ktoré Pán urobil prostredníctvom ich svedectva (porov. Lk 10, 17).

Ako pastieri sme povolaní sprevádzať v tomto procese spoločenstvá, ktorým slúžime, a zároveň sa modlitbou, rozlišovaním a apoštolskou horlivosťou usilovať o to, aby naša služba zodpovedala potrebám synodálnej a misionárskej Cirkvi. Pred touto výzvou stojí pápež, biskupi a Rímska kúria, ako aj vy farári. Pán, ktorý nás povolal a zasvätil, dnes žiada, aby sme počúvali hlas jeho Ducha a napredovali smerom, ktorý nám ukazuje. Jedným si môžeme byť istí: nikdy nás nenechá bez svojej milosti. Na tejto ceste zistíme, ako oslobodiť svoju službu od toho, čo nás vyčerpáva, a znovu objaviť jej najautentickejšie jadro, ohlasovanie Božieho slova a zhromažďovanie spoločenstva na lámanie chleba.

Povzbudzujem vás teda, aby ste prijali túto Pánovu výzvu, aby ste ako farári boli budovateľmi synodálnej a misionárskej Cirkvi a s nadšením sa venovali dosiahnutiu tohto cieľa. K tomu by som chcel ponúknuť tri odporúčania, ktoré vám môžu pomôcť inšpirovať váš životný štýl a aktivitu ako pastierov.

1. Predovšetkým vás žiadam, žite svoju špecifickú služobnú charizmu stále viac slúžiac rôznym darom, ktoré Duch zasieva do Božieho ľudu. Je naliehavé „so zmyslom pre vieru odkrývať mnohoraké - tak skromné, ako i významnejšie - charizmy laikov“ [2], ktoré sú nevyhnutné na evanjelizáciu množstva rôznych ľudských situácií a kontextov. Som presvedčený, že takto vynesiete na svetlo mnohé skryté poklady a budete sa cítiť menej osamotení v náročnej úlohe evanjelizácie. Zazijete radosť z toho, že ste skutočnými otcami, ktorí neovládajú ostatných, ale objavujú v nich, mužoch aj ženách, veľké a vzácne možnosti.

2. Z celého srdca vám navrhujem naučiť sa praktizovať umenie spoločného rozlišovania, využívajúc na tento účel metódu „rozhovoru v Duchu“, ktorá sa tak osvedčila na synodálnej ceste a v postupoch samotného synodálneho zhromaždenia. Som si istý, že to prinesie veľa dobrého ovocia nielen v štruktúrach spoločenstva, akými sú farské rady, ale aj v mnohých iných oblastiach. Ako objasňuje Súhrnná správa, rozlišovanie je kľúčovým prvkom v pastoračnej činnosti synodálnej cirkvi: „Prax rozlišovania je užitočné uplatňovať v pastoračnej oblasti, a to spôsobom, ktorý je pre daný kontext vhodný, aby sa tak osvetlila realita cirkevného života. To umožní ľahšie rozpoznať charizmy prítomné v spoločenstve a múdro pridelovať úlohy a služby. Ak prekročíme rámec jednoduchého plánovania aktivít, budeme môcť pastoračné cesty plánovať vo svetle Ducha“ (2.1).

3. Napokon by som vás chcel vyzvať: nech je všetko, čo robíte, založené na duchu zdieľania a bratstva medzi vami a s vašimi biskupmi. Toto je niečo, čo mocne vyplynulo z Medzinárodnej konferencie pre stálu formáciu kňazov na tému „Roznecuj Boží dar, ktorý je v tebe“ (2 Tim 1, 6), ktorá sa konala vlani vo februári tu v Ríme s viac ako 800 biskupmi, kňazmi, laikmi a zasvätenými mužmi a ženami, zastupujúcimi asi 80 krajín, ktorí sa angažujú v tejto oblasti. Nemôžeme byť autentickými otcami, pokiaľ najprv nie sme synmi a bratmi. A nemôžeme podporovať zdieľanie a participáciu v spoločenstvách, ktoré sú nám zverené, pokiaľ tieto skutočnosti nežijeme predovšetkým medzi sebou. Som si vedomý toho, že pri neustálych nárokoch našej pastoračnej zodpovednosti sa spomínaný záväzok môže zdať ako záťaž, dokonca ako strata času, ale opak je pravdou: skutočne len tak budeme dôveryhodní a naša činnosť neskončí rozhadzovaním toho, čo iní už zozbierali.

Farári sú potrební nielen pre synodálnu a misionársku Cirkev, ale aj pre prebiehajúci proces synody 2021 - 2024 „Za synodálnu cirkev: spoločenstvo, spoluúčasť, misia“, keďže sa blíži druhé zasadnutie XVI. riadneho generálneho zhromaždenia Biskupskej synody, ktoré sa uskutoční v mesiaci október. Aby sme sa naňho pripravili, potrebujeme počuť váš hlas.

Z tohto dôvodu pozývam tých, ktorí sa zúčastnili na medzinárodnom stretnutí „Farári pre synodu“, aby sa stali misionármi synodality medzi sebou a po návrate domov aj medzi ďalšími kňazmi z farností. Žiadam vás, aby ste so synodálnym a misionárskym zmýšľaním podporili úvahu o obnovení služby farárov a umožnili Generálnemu sekretariátu synody zhromaždiť vaše osobité príspevky vzhľadom na prípravu Instrumentum laboris. Cieľom tohto medzinárodného stretnutia bolo vypočuť si farárov, ale to sa nemôže skončiť dnes: aj naďalej musíme od vás dostávať podnety.

Drahí bratia, v tomto procese, ktorého sa sám zúčastňujem, stojím po vašom boku. Všetkým vám zo srdca žehnám a zároveň potrebujem cítiť vašu blízkosť a podporu vašich modlitieb. Zverme sa Panne Márii Hodegetrii, Panne Márii ukazujúcej smer. Ukazuje nám cestu; vedie nás k Ježišovi, ktorý je Cesta, Pravda a Život.

Rím, Svätý Ján v Lateráne, 2. mája 2024

Franciscus

- [1] Príhovor k 50. výročiu zriadenia Biskupskej synody, 17. októbra 2015.
[2] Druhý vatikánsky koncil, DEKRÉT O ÚČINKOVANÍ A ŽIVOTE KŇAZOV Presbyterorum ordinis, 9.